

بسمه تعالیٰ

در اجرای مقررات ماده ۱۴۹ اصلاحی قانون مالیات‌های مستقیم مصوب ۱۳۹۴/۰۴/۳۱ و بنا به پیشنهاد شماره ۱۶۱۹۹/۲۰۰/۱۱/۱۳۹۵ مورخ ۲۰۰/۱۱/۱۳۹۵ سازمان امور مالیاتی کشور، مقررات و ضوابط اجرایی مربوط به هزینه استهلاک دارایی‌ها و هزینه‌های تأسیس در ۲۱ ماده و ۴ تبصره (به شرح ذیل)، به انضمام جداول دارایی‌های استهلاک پذیر در قالب ۲۵ گروه و ۱۳ صفحه (به شرح پیوست این مجموعه) به تصویب وزیر امور اقتصادی و دارایی رسید.

ماده ۱- تعاریف و مفاهیم:

- الف- استهلاک: تخصیص نظام مند (سیستماتیک) مبلغ استهلاک پذیر یک دارایی طی عمر مفید آن.
- ب- مبلغ استهلاک پذیر: بهای تمام شده دارایی یا سایر مبالغ جایگزین پس از کسر ارزش باقیمانده آن.
- ج- عمر مفید: مدت زمانی که پس از شروع بهره برداری دارایی، طبق جداول استهلاکات مبنای محاسبه استهلاک قرار می‌گیرد.
- د- بهای تمام شده: مبلغ وجه نقد یا معادل نقد پرداختی و یا ارزش منصفانه سایر مابه ازاء هایی که جهت تحصیل یک دارایی در زمان تحصیل یا ساخت آن واگذار شده است و در صورت مصدق مبلغی که بر اساس الزامات خاص استانداردهای حسابداری (مانند مخارج تأمین مالی، تفاوت تعییر بدھی‌های ارزی مربوط به تحصیل و ساخت دارایی‌ها، ناشی از کاهش ارزش ریال) به آن دارایی تخصیص می‌یابد.
- ه- ارزش منصفانه: مبلغی است که خریداری مطلع و مایل و فروشنده ای مطلع و مایل می‌تواند در معامله ای حقیقی و در شرایط عادی، یک دارایی را در ازای مبلغ مزبور یا یکدیگر مبادله کنند.
- و- ارزش دفتری: بهای تمام شده دارایی پس از کسر استهلاک انباشته آن
- ز- ارزش باقیمانده: مبلغ برآورده که واحد تجاری در حال حاضر می‌تواند از واگذاری دارایی پس از کسر مخارج برآورده واگذاری بدست آورد، با این فرض که دارایی در وضعیت متصور در پایان عمر مفید باشد (در محاسبه مبلغ استهلاک پذیر دارایی در اجرای این ضوابط، ارزش باقیمانده صفر در نظر گرفته می‌شود).
- ح- هزینه تأسیس: منظور از هزینه‌های تأسیس مخارج حقوقی برای تهیه اساسنامه و شرکت نامه، حق مشاوره و مخارج ثبت می‌باشد.
- ط- دارایی ثابت مشهود: به دارایی اطلاق می‌شود که به منظور استفاده در تولید یا عرضه کالاها یا خدمات، اجاره به دیگران یا برای مقاصد اداری نگهداری می‌شود و انتظار می‌رود بیش از یک دوره مالی مورد استفاده قرار گیرد.
- ی- دارایی نامشهود: یک دارایی قابل تشخیص غیر پولی و فاقد ماهیت عینی (دارایی نامشهود با عمر مفید نامحدود به لحاظ مالیاتی قابل استهلاک نمی‌باشد).
- ک- تعمیر اساسی: مخارج تغییر دارایی ثابت که موجب بهبود وضعیت دارایی (اعم از افزایش عمر مفید، افزایش ظرفیت تولید، بهبود کیفیت محصول و کاهش مخارج عملیاتی) در مقایسه با وضعیت قبل از انجام تعمیر گردد.
- ل- قاریخ شروع بهره برداری: تاریخ مندرج در پرونده بهره برداری یا بهره برداری عملی حسب مورد خواهد بود.

ماده ۲- در مورد دارائی‌هایی که از طریق معاوضه تحصیل می‌شوند، ارزش منصفانه آن دارایی و یا دارائی‌های مشابه آن مأخذ محاسبه استهلاک می‌باشد. چنانچه ارزش منصفانه دارایی تحصیل یا واگذار شده قابل اندازه‌گیری یا محاسبه نباشد ارزش دفتری دارایی واگذار شده با احتساب سرک دریافتی یا پرداختی مأخذ محاسبه استهلاک قرار می‌گیرد.

ماده ۳- مخارج مربوط به تعمیر اساسی دارایی در زمان انجام هزینه به ارزش دفتری دارایی اضافه و در طول باقیمانده عمر مفید دارایی، قابل استهلاک خواهد بود. مخارج مربوط به تعمیر اساسی دارایی‌های ثابت که پس از پایان عمر مفید دارایی انجام می‌شود، در سال انجام مخارج، قابل استهلاک است.

تبصره - در مورد صنایعی که به طور دوره‌ای انجام عملیات اورهال (بازرسی عمدۀ) ضرورت دارد (اعم از اینکه عملیات اورهال طی عمر مفید یا پس از پایان عمر مفید دارایی صورت پذیرد)، چنانچه طول دوره تکرار اقدامات فوق بیش از یک سال باشد، مخارج انجام شده به طور جداگانه ثبت و طی دوره منتهی به اورهال بعدی مستهلاک می‌گردد.

ماده ۴- تفاوت‌های تسعیر بدھی‌های ارزی مربوط به تحصیل و ساخت دارایی‌ها، ناشی از کاهش ارزش ریال با رعایت استانداردهای حسابداری از دوره مالی شناسایی آن، مطابق ضوابط و جداول پیوست این مجموعه مستهلاک می‌گردد.

ماده ۵- چنانچه بهای تمام شده برخی از اجزای یک دارایی ثابت مشهود در مقایسه با کل بهای تمام شده آن دارایی، با اهمیت و عمر مفید آن متفاوت از دارایی مورد نظر بوده و بهای آن جزء حداقل ۲۰ درصد بهای تمام شده دارایی باشد، جزء مذکور بر مبنای حداقل تا نصف عمر مفید و یا حداقل تا دو برابر نرخ استهلاک دارایی مزبور قابل استهلاک خواهد بود. در این صورت بهای تمام شده دارایی و اجزای با اهمیت آن باید بصورت جداگانه ثبت گردد.

ماده ۶- مبداء محاسبه استهلاک دارایی‌ها از ابتدای ماه بعد از بهره برداری می‌باشد.

تبصره- موسسات می‌توانند در موارد غیرفعال و یا بلااستفاده ماندن موقت دارایی بیش از شش ماه متوالی در یک دوره مالی، هزینه استهلاک دارایی مزبور در مدت بلااستفاده ماندن را به میزان ۳۰ درصد محاسبه نمایند. در این صورت چنانچه محاسبه استهلاک بر حسب مدت باشد، ۷۰٪ مدت زمانی که دارایی مورد استفاده قرار نگرفته است، به باقی مانده مدت تعیین شده برای استهلاک دارایی در این جدول اضافه خواهد شد. حکم این تبصره در مورد ساختمانها و تأسیسات ساختمانی و دارایی‌های نامشهود با عمر مفید معین جاری نمی‌باشد.

ماده ۷- هزینه‌های تأسیس، در سال تأسیس به میزان صد درصد قابل استهلاک است.

ماده ۸- هزینه‌های قبل از بهره برداری (به استثناء هزینه‌هایی که طبق استانداردهای حسابداری قابل احتساب در بهای تمام شده دارایی‌های استهلاک پذیر مندرج در جدول پیوست این مجموعه می‌باشد) در سال انجام هزینه به حساب هزینه دوره منظور می‌گردد.

ماده ۹- روش‌های خط مستقیم، مانده نزولی و تعداد تولید یا کارکرد، روش‌های پذیرفته شده برای محاسبه استهلاک به شرح ذیل خواهد بود:

الف- روش خط مستقیم: در این روش مبلغ استهلاک پذیر دارایی طی دوره عمر مفید تعیین شده در جدول استهلاکات به طور مساوی در هر سال مستهلاک می‌گردد.

ب- روش مانده نزولی: در این روش میزان استهلاک هر سال با اعمال نرخ تعیین شده در جدول استهلاکات نسبت به مانده ارزش دفتری دارایی محاسبه می‌گردد و هنگامی که مانده ارزش دفتری دارایی به کمتر از ۵ درصد بهای تمام شده دارایی برسد، کل مانده ارزش دفتری در سال بعد یکجا قابل استهلاک است.

ج- روش تعداد تولید: در این روش استهلاک هر سال بر مبنای میزان محصول تولیدی نسبت به کل ظرفیت تولید دارایی محاسبه می‌شود.

ماده ۱۰- در خصوص آن دسته از دارایی‌های استهلاک پذیر که مدت و یا نرخ استهلاک آنان نسبت به جدول استهلاکات قبل تغییر یافته باشد، به شرح ذیل عمل خواهد شد:

در روش مستقیم:

مانده ارزش دفتری دارایی ظرف مدت باقیمانده عمر مفید (عمر مفید دارایی طبق جدول جدید منهای مدت مستهلاک شده دارایی)، مستهلاک خواهد شد و در صورتی که باقی مانده عمر مفید معادل یا کمتر از یکسال باشد، کل مانده ارزش دفتری در سال اول اجرای این جدول، قابل استهلاک خواهد بود.

در روش نزولی:

مانده مستهلاک نشده دارایی، طبق نرخ جدید مندرج در جداول پیوست قابل استهلاک خواهد بود.

ماده ۱۱- در خصوص مواردی که روش استهلاک در جداول نسبت به جدول استهلاکات قبل تغییر یافته باشد، به شرح ذیل عمل خواهد شد:

الف: در موارد تغییر روش از نزولی به مستقیم، مانده مستهلاک نشده طی مدت باقیمانده عمر مفید (عمر مفید دارایی طبق جدول جدید منهای مدت مستهلاک شده دارایی)، مستهلاک خواهد شد. چنانچه عمر مفید موضوع این جدول کمتر از مدت مستهلاک شده دارایی باشد، مانده ارزش دفتری در سال اول اجرای این جدول، قابل استهلاک خواهد بود.

ب: در موارد تغییر روش از مستقیم به نزولی، مانده مستهلاک نشده با نرخ جدید، مستهلاک خواهد شد.

ماده ۱۲- چنانچه قیمت تمام شده یک دارایی تحصیل یا ایجاد شده کمتر از ده درصد حد نصاب معاملات کوچک موضوع قانون برگزاری مناقصات در آن سال باشد، در سال تحصیل یا ایجاد قابل استهلاک خواهد بود.

ماده ۱۳- دارایی‌هایی که به صورت دست دوم خریداری می‌شوند، مطابق عمر مفید و یا نرخهای مندرج در جدول استهلاکات، قابل استهلاک خواهند بود.

ماده ۱۴- در صورتی که بر اثر فروش مال قابل استهلاک یا مسلوب المنفعه شدن ماشین آلات، زیانی متوجه مؤسسه گردد، زیان حاصل معادل ارزش مستهلاک نشده دارایی منهای حاصل فروش (در صورت فروش) یکجا قابل احتساب در حساب سود و زیان همان سال است.

ماده ۱۵- استهلاک اجاره سرمایه‌ای دارایی‌های ثابت استهلاک پذیر با رعایت استانداردهای حسابداری و مطابق ضوابط و جداول پیوست این مجموعه محاسبه می‌گردد.

ماده ۱۶- در مورد قراردادهای ساخت، بهره برداری و واگذاری (B.O.T) و بيع مقابل (Buy Back) (دارایی های استهلاک پذیر (که تحت عنوان هزینه های پروژه یا دارایی های سرمایه ای ثبت می گردد)، به نسبت درآمد هرسال و یا به نسبت سنت دوره بهره برداری، حسب مورد قابل استهلاک خواهد بود.

ماده ۱۷- مؤسسات تولیدی و معدنی دارای پروانه بهره برداری از مراجع ذیربط مجاز خواهند بود آن بخش از دارایی های ثابت استهلاک پذیر خود را که به منظور کاهش مصرف انرژی، تولید و یا استفاده از انرژی های نو (تجدیدپذیر)، رفع یا کاهش آلودگی های زیست محیطی و ارتقاء فناوری (تکنولوژی) خریداری می نمایند، با نصف مدت و یا دو برابر نرخهای مندرج در این جدول مستهلاک نمایند، مشروط بر اینکه فهرست دارایی های مزبور و نحوه استهلاک آن و تأییدیه مراجع ذیربط در مورد مصاديق این ماده را تا پایان انقضای مهلت تسلیم اظهارنامه سال مالی خرید دارایی، به اداره امور مالیاتی مربوط اعلام نمایند.

تبصره ۵- مسئولیت تشخیص مصاديق موضوع این ماده در مورد رفع یا کاهش آلودگی های زیست محیطی، با سازمان حفاظت محیط زیست و در سایر موارد با وزارتاخانه و یا موسسه دولتی مستقل ذیربط صادر کننده پروانه بهره برداری خواهد بود.

ماده ۱۸- دارایی هایی که قیمت تمام شده آنها بطور کامل مستهلاک می گردد، تا زمانیکه در مالکیت مؤسسه می باشند باید بهای تمام شده و میزان استهلاک ابانته آن دارایی به طور کامل در حسابها و دفاتر مؤسسه نشان داده شود.

ماده ۱۹- مؤسسات مجاز می باشند که دارایی های استهلاک پذیر خود را بیش از مدت و یا با نرخی کمتر از نرخهای مقرر در این جدول مستهلاک نمایند، مشروط به اینکه فهرست دارایی های مربوط و نحوه استهلاک آنها را تا پایان انقضای مهلت تسلیم اظهارنامه عملکرد سال تحصیل دارایی به اداره امور مالیاتی ذیربط اعلام نماید.

تبصره ۶: حکم این ماده برای دوره معافیت یا محاسبه مالیات با نرخ صفر جاری نخواهد بود.

ماده ۲۰- در مواردیکه مطابق جدول استهلاکات، نرخ و یا مدت خاصی برای برخی از داراییها پیش بینی نشده است و همچنین مواردیکه نیازمند اصلاح ضوابط، شرح دارائیهای استهلاک پذیر، مدت و یا نرخ استهلاک باشد، مراتب توسط سازمان امور مالیاتی کشور تهیه و به تصویب وزیر امور اقتصادی و دارایی خواهد رسید.

ماده ۲۱- ضوابط این مجموعه و جدول دارایی های استهلاک پذیر (پیوست) در مورد اشخاص حقوقی و صاحبان مشاغل موضوع ماده ۹۵ قانون مالیات های مستقیم که سال مالی آنها از تاریخ ۱۳۹۵/۰۱/۰۱ و بعد شروع می گردد، لازم الاجراء خواهد بود.

علی طیب نیا

وزیر امور اقتصادی و دارایی